

Антон Павлович Чехов

ТРИ СЕСТРЕ

(Сви осим мене...)

Bitef
TEATAR

KULTURNI
CENTAR
PANČEVO

БЕТОН+ХАЛА+ТЕАТАР

Копродукција
Битеф театар, Бетон хала театар
и Културни центар Панчево

Антон Паволович Чехов

ТРИ СЕСТРЕ

(Сви осим мене...)

Играју:

Ружица Сокић, Олга

Бранка Петрић, Маша

Рада Ђуричин, Ирина

Мирко Бабић, Антон Павлович Чехов

Константин Бунушевац, Антон Павлович Чехов

Дуња Махорчић, Наташа

Горјана Стоиљковић, виола Андреј

Режија: Ивана Вујић

Адаптација и драматургија: Славенка Миловановић

Сценографија: Константин Бунушевац

Костимографија: Душица Кнежевић

Видео: Светлана Волиц

Избор музике: Ивана Вујић

Организација: Драгана Јововић

Инспицијент: Маја Јовановић

Шеф технике: Љубомир Радивојевић

Дизајн светла: Драган Ђурковић

Дизајн звука: Мирољуб Владић

Асистент дизајнера звука: Стеван Милошевић

Из интервјуа вођеног 2.12. 2010 у 14 сати, пре пробе, у Битеф театру

Ивана Вујић:

У мом дугом позоришном раду и дугогодишњем раду са драматургом Славенком Миловановић, нисам никада радила Чехова. Увек ми се чинило да немам довољно моћи да његову једноставност и нежност а и исторемеу суровост прикажем.

Мој живот је својим даљим развојима учинио да ми та суровост и нежност буду много ближе.

И онда сам решила да нешто урадим.

Да заједно са Чеховим нешто направимо.

Наравно, чинило ми се да данас не може бити само његов комад. Драматург је предложила да текст драме комбинујемо са Чеховљевим писмима. Та писма су изванредно дело.

Комад **Три сестре** говори о самом Чехову.

Сваки његов комад говори о њему.

Учинио ми се да су глумице, какве су Ружица, Рада и Бранка животи који то могу да изнесу. И да могу да дају дијагнозу.

И то је довољно.

Рецепта нема.

Бранка Петрић:

Сентиментално могу да кажем: Никад није касно. То је улога коју прижељкују. Улога Маше. Она већ има имиџ. То мора да буде нека не знам каква. Пре свега по физичком изгледу, а да не говорим о томе шта све она носи собом. Она је сан многих глумица. Морам да признам да о њој никад нисам баш ни размишљала. И наједанпут ево мени Маше. Дошла Маша на вратанца. Дошла маца на вратанца. Ивана ме веома обрадовала. Али, то је проклето у нама, увек се појави сумња.

Поготову у пројектима који захтевају оно мало нешто више. Какав је овај. Онда поново радост. Па читам, па кажем, чекај, ја то могу. Па да ли могу па како могу? Присећати се онога каква је, у неким годинама, Маша могла да буде присутна у мени.

Сећања су ужасно важна за нашу професију. Као неки мали рудник. Како имам сећања, тако имам сумње.

И сада. Али имам тако много радости и оптимизма и снаге. Ко год ме је питао о нашој екипи нисам причала. Увек има мало ироније у коментару с обзиром на збир наших година.

Мирко Бабић:

Први од основних разлога због чега се бавим овим послом је изазов. Са Иваном (Вујић) то никад није једноставно. Овакви радови не продужавају само глумачки век него и биолошки.

Стварно се тако осећам. Кад то буде пресахло у мени, престаћу да се бавим овим послом. У овој представи Чехов се појављује на сцени. Сва драма полази од онога што је он.

Од њега. Увек је желео нешто ново. Никад није био задовољан. Људи мисле да је то фраза. То није фраза.

Ја увек желим ново.

И никад нисам задовољан у потпуности. Увек кажем: могло је боље. Макар мало боље. Жар коју осећамо док припремамо ову представу осуђује је на успех. Чеховљева писма су чуда. Чуда.

Интима. Интима која од мене захтева специјалну емоцију. Онакву каква је унутра. Палим све моторе. Када тачно разумем редитеља.

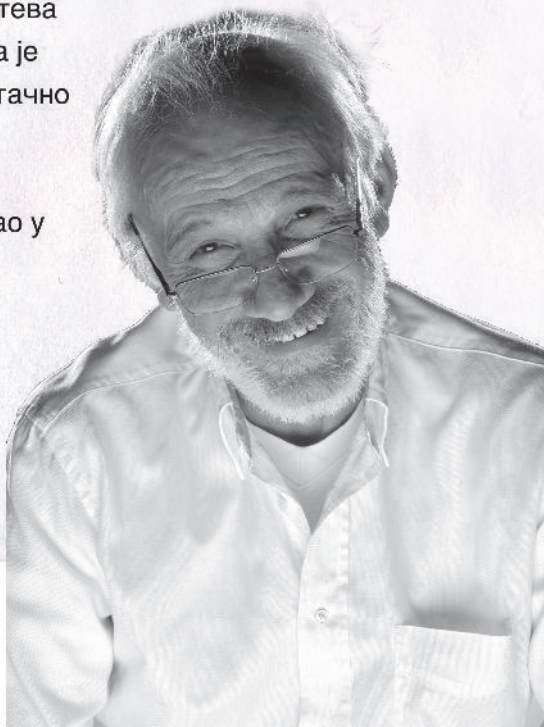
Не питам: Што ово, како оно?

Коса, танка, усправна, дебела, као у основној школи.

Све је јасно.

Код Иване радим пробу десет сати.

Када радим с редитељем који је спреман, палим све моторе да га стигнем.

Премијера: 22. Децембра 2010., 20ч, Битеф театар

Премијера: 25. Децембар 2010., 19.30ч, Културни центар Панчево

Екипа представе посвећује ову представу колеги, господину Радету Марковићу који је припремао улогу Антона Павловича Чехова

...То није једноставна пропаст једне и уздизање друге друштвене класе, већ је и испуњење неког обрасца који је записан далеко иза сваког нашег емпиријског и проверљивог знања о човеку и његовом животу. Шта је тај образац, не знамо; све што знамо јесте да постоје неке силе које уобличавају наш живот, чије се деловање не може свести на деловање оних сила у чије постојање можемо да се искуством уверимо. И зато што не знамо сасвим шта су и какве су те силе, звук којим се оне оглашавају мора бити тајанствен и неидентификован.

Из студије "ЧЕХОВ, драмски писац", Јован Христић

Славенка Миловановић:

Радим у Београдском драмском позоришту као драматург већ двадесет година. Моја естетика је да из глумаца и из текста извучим најбоље. Занима ме о чему размишља уметник док ствара? Три сестре имају стални страх да им је живот прошао а, да га нису живеле.

А ко нема?

Ружица Сокић:

Право да вам кажем, то је врло тешко. Нема дефиниције.

Свако доживљава ту материју онако како он мисли да треба.

Ја још увек не знам како ћемо изаћи.

Са каквим идејама. Немам појма.

Ја сам мислила, да одиграм свој случај.

Како? Не знам. Ето тако. То може да буде мој случај. Овде не може ништа да се игра, да се надгради. Само да се следи ситуација, редитељски концепт. Ту нема неке глуме. Само оно што може да се ископа из мог искуства.

Моје искуство је да је живот прошао, а ја као да га нисам ни живела.

Коста Бунушевац:

Ја сам мултимедијални опсенар.
Произвођач реалних илузија.
Декоратер судбине.

Рада Ђуричин:

1954. године, у плавој свиленој хаљини, добијеној из Унрних пакета, појавила сам се у гарсоњери, прецизније, у купатилу првакиње Народног позоришта у Београду, Невенке Урбанове. Молила сам је да чује Лаурин монолог из Крлежине драме "У агонији", који сам припремила за пријемни испит на позоришној Академији.

Саслушала ме је, а онда, имајући у соби госте, само ми је кратко рекла: Ово није улога за тебе, али примиће те на Академију. Твоје улоге те очекују у Чеховљевим комадима. Добро сам то запамтила и више од пет деценија ишчекивала сам тај сусрет са ликовима Чехова.

И, ево, дочекала сам: потпуно неочекивану Ирину!

Дуња Махорчић:

Кроз лик Наташе спознала сам неку нову себе.

Пронашла сам нови енергетски вулкан који ми даје снаге да преживим у овом баналном и суровом свету. Гледајући игру три сестре. Ове три феноменалне глумице.

Научила сам да старост разумем као неко ново животно доба. Када све почиње изнова.

Живот не стаје, не престаје.

Наћи смисао у свом овом бесмислу које нас окружује, томе ме научила ова представа.

Дала ми снаге да заиста опстанем напољу, ван ове наше сцене.

Горјана Стоиљковић:

Са својом музиком и ликом
Андреја желим да спојим
писца Чехова
и његове Три сестре.

Bitef teatar/Bitef theatre

Terazije 29/1 i Skver Mire Trailovic 1 / 11000 Beograd, Srbija

Tel: +381 11 32 43 108 / e-mail: bitef@bitef.rs / www.bitef.rs

